

צעדיה הראשונים של

ירדנה ארזי, בת קיבוץ כברי

בעולם הבוהמה התל-אביבי

לשיר זה כמו להיות ירדנה

היא צברית, ילידת קיבוץ כברי, שנולדה לאב יליד גרמניה ולאם צרפתייה. אחד הדו"דים שלה, מצד האמא כמוכן, הוא הפנטומי מאי הצרפתי הנודע מרסל מרטו. יתכן ש"הוא עדיין לא יודע שמישהו במשפחה מכין לו קונקרנציה בעולם הבידור והאמנות, אבל יודע-דבר מגבאים שלא תהיה לו שום סיבה להתבייש בכך.

ירדנה, שרק לפני חודשים מספר סיימה את שירותה הצבאי, עומדת על סף קאר-יירה אמנותית מבטיחה. למרות שבלהקת הנח"ל הצטיינה בעיקר כזמרת, וזאת מבלי שלמדה כלל פיתוח-קול וללא כל הכשרה מוקדמת, הרי הצד החזק שלה

כסמל וכדוגמא ליופיין של בנות העדה התימנית.

יש לה פנים מונגוליות, עיניים קצת מלוכסנות, שיער שחור כהה, וצבע פנים שחום. ואם להוסיף לכך את הקול הצלול, ואת החיוך המלבב בפה מלא שיניים צהובות, נראית ירדנה ארזי כיושרת הטבעית ביותר של דור הזמרות התימניות, מברכה צפירה ועד שושנה דמארי.

או כדאי לנשום עמוק לפני שמקבלים את ההלם. לא רק שהקשר היחיד שיש לירדנה עם תימן הוא שהיא עברה פעם בכרם התימנים, אלא שלתימניה הגועית הזו, אין אפילו כרמוזים מורחיי אחד בירושה.



מבט חתולי

נשקף מעיניה של ירדנה ארזי, בת קיבוץ כברי, הניצבת עתה על סף הקאריירה שלה ככוכבת קולנוע. למרות שהיא ידועה בעיקר כזמרת, היא עשויה, לדעת מומחים, לכבוש את עולמה כשחקנית.

יהיה דווקא המישחק.

כמו שאומר האמרגן אברהם ("פשנל") דשא, שמיהר להתחמם את ירדנה על חוזה לחמש שנים כבר ברבע שהפכה לאזרחית: "עכשיו היא זמרת טובה, אבל מה שהיא תהיה — זה שחקנית סרטים מצויינת."

וכשפשנל אומר, פשנל יודע.

למרות שאת הכשרונות הביאה עיין מה ירדנה עוד מקיבוץ כברי שליד נהריה, היא חייבת את הקאריירה שלה במידה רבה למזל הטוב. כי אם לא היתה ידי המקרה מתערבת לטובת הכשרון, היתה הביישנות, שהיא התכונה הדומיננטית שלה, מנצחת.

הפה שסרב

להיפתח



עוכרה: לא בכיתה ולא בתנועת הצעירים, אליה הצטרפה אחרי שהוריה עזבו את הקיבוץ ועברו לחיפה, לא פתחה חילדה את פיה. לכל היותר פיטפטה. אבל לשיר? ולא שלא היה לה מה לשיר. לחיפוף: "נורא רציתי לשיר. הרגשתי שזה חלק ממני. אבל לא העזתי. ידעתי שאני שרה יפה, ופחחתי שינידו שאני רוצה להשוויק."

חצי שנה של לבטים היסטורים חלפה, עד שעשתה את הצעד הראשון בכיוון, כשהצטרפה לחבורת בית-הישיבה בהדרכת רכת אפי נצר. "אמרת על החיים ועל המוות, לקחתי איתי את אה שלי, נבחנתי, התקבלתי ותוך שבוע הייתי סולנית." ומי שמעו סוף סוף לעזור לעצמו, גם אלהים, כידוע, עוזר לו.

במועדון-הזמר שבתל-אביב, בתוכנית בה הופיעה ירדנה עם חבורת בית-הישיבה שילד, הופיעה גם לחקת הנח"ל. אחרי שהאופנה ניגש קצין החינוך של הנח"ל אל ירדנה והזמין אותה להצטרף לחקת הנח"ל, כשתגייס, בעוד שנה.

"כל הדרך הורה מביחה חייתי חמומה", נזכרת ירדנה, "לחקת הנח"ל היתה או בשבילי דבר לא משג. רק הבוקר חשבת, שלולא אותה הופעה במועדון-הזמר לא הייתי מה שאני היום. אני לא יכולה לתאר לעצמי שתייתי מעזה לגשת לבחינות הכניסה לחקת הנח"ל על דעת עצמי."

עברה עוד חצי שנה עד שקיבלה את ההזמנה לבחינות. בחצי שנה זו של המתנה כמעט וזחתיאשה, ומכיוון שלבד לא היה לה אומץ ללכת, החליטה להצטרף יחד עם חבריה לתנועה, לגרעין מצדה. רק ההזמנה שהגיעה שינתה את התוכניות. (המשך בעמוד 35)



כחצי שנה, הביאה עימה לדירת הנשואין שלה את בובותיה, נוסף להן היא מגדלת גם חתול וכלב. בגיל 21, כשמאחוריה רק הופעה בלהקה צבאית ובהצגת בידור, היא כבר מקבלת מכתבי מעריצים.

שלוש הכעות אופייניות של

שלוש פנים לירדנה

ירדנה לא על הבמה, אלא בביתה. ירדנה, שנישאה לשחקן לפני